

ਸੋਹੰ ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਦੀ ਜੈ

ਹਰਿ ਪੁਰਖ ਅਗੰਮ ਅਗਮਜ਼ਾ, ਅਗਮੜੀ ਕਾਰ । ਹੱਡ ਮਾਸ
 ਨਾਝੀ ਨਾ ਕੋਈ ਪਿੰਤੁ ਨਾ ਕੋਈ ਚਮਜ਼ਾ, ਜੋਤੀ ਨੂਰ ਇਕ ਅਕਾਰ ।
 ਮਾਲ ਧਨ ਧਨ ਮਾਲ ਨਾ ਕੋਈ ਪੱਲੇ ਦਮਯਾ, ਸਬਦ ਵਸਤ ਇਕ ਅਪਰ
 ਅਪਾਰ । ਗੁਰਮੁਖਾਂ ਭਾਰੀ ਕਰੇ ਕਰਏ ਪਲੜਾ, ਸਿਰ ਰੱਖ ਰੱਗ ਸਮਰੱਥ
 ਕਰਤਾਰ । ਲੋਕਮਾਤ ਦਰ ਦਵਾਰੇ ਅੱਗੇ ਖਲੜਾ, ਬੀਸ ਇਕੀਸਾ ਹਰਿ
 ਜਗਦੀਸਾ ਚੌਹੀਆਂ ਅਵਤਾਰ । ਏਕਾ ਘਰ ਸਾਚਾ ਸਰ ਪੁਰਖ ਅਬਿਨਾਸੀ
 ਮਲੜਾ, ਨਿਹਰਲੰਕ ਨਗਾਇਣ ਨਰ ਚਿੱਟੇ ਅਸਵ ਸਬਦ ਘੋੜੇ ਹੋ ਅਸਵਾਰ ।
 ਸਬਦ ਘੋੜਾ ਹਰਿ ਦਾਤਾਰ । ਜ਼ਿੰਝਿਆ ਜੋੜਾ ਜੋਤੀ ਨਿਰਕਾਰ । ਲੋਕਮਾਤ
 ਆਏ ਦੌੜਾ, ਵੇਖ ਵਖਾਏ ਮਿੱਠਾ ਕੌੜਾ, ਰਾਜ ਰਜਾਨ ਸ਼ਾਹ ਸ਼ਲਤਾਨ ਸਰ
 ਦਰਬਾਰ । ਪਵਣ ਸਵਾਸੀ ਘਨਕਪੁਰ ਵਾਸੀ ਸਾਹੋ ਸ਼ਾਸਾਸੀ ਮਹਾਰਾਜਾ^{ਮਹਾਰਾਜਾ ਸੇਰ ਸਿੰਘ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ}
 ਸੇਰ ਸਿੰਘ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ, ਨਰ ਹਰਿ ਸੌਂਗੀ ਸਰਕਾਰ । ਨਰ ਹਰਿ ਨਗਾਇਣ ਨਰ ਨਿਰਕਾਰਿਆ ।
 ਭਗਤ ਭਗਵੰਤ ਸਾਧ ਸੰਤ ਆਇ ਅੰਤ ਜੁਗਾ ਜੁਗਿੰਤ ਬਣਾਏ ਬਣਤ ਵਿਚ ਸੰਸਾਰਿਆ । ਮਿਲੇ
 ਮੇਲ ਪ੍ਰਭ ਸਾਚੇ ਕੰਤ, ਦੇਵੇ ਦਰਸ ਅਗੰਮ ਆਪਾਰਿਆ । ਜੋਤੀ ਜੋਤ ਸਰੂਪ ਹਰਿ, ਗੁਰਮੁਖ ਹਰਿ
 ਸੰਤ ਸੁਹੇਲੇ ਇਕ ਅਕੇਲੇ ਸਬਦ ਡੋਰੀ ਨਾਲ ਬੰਧ ਰਿਹਾ । ਸਬਦ ਡੋਰੀ ਬੰਨ ਕਰਤਾਰ । ਲੋਕਮਾਤ
 ਕਰੇ ਚੌਰੀ, ਕਲਜੁਗ ਰੈਣ ਅੰਪਿਰ ਘੋੜੀ, ਗੁਰਮੁਖਾਂ ਕਰੇ ਬਖਰਦਾਰ । ਆਪ ਆਪਣੇ ਸੰਗ ਜਾਏ
 ਤੋਂਗੀ, ਸਬਦ ਚਾੜੇ ਸਾਚੀ ਘੋੜੀ, ਪੁਰਖ ਕਰਮ ਰਿਹਾ ਵਿਚਾਰ । ਜੋਤੀ ਜੋਤ ਸਰੂਪ ਹਰਿ, ਲੋਕਮਾਤ
 ਹਰਿ ਜੋਤ ਧਰ, ਗੁਰਮੁਖ ਸਾਚੇ ਸੰਤ ਜਨਾਂ, ਪਹਿਲੀ ਚੇਤ ਭਾਗ ਲਗਾਏ ਮੰਦਰ ਅੰਦਰ ਕਾਇਆ

— ๒๕๖๓ —

ਖੇਤ ਸੱਚਾ ਬੇੜਾ ਕਰ ਤਿਆਰ। ਮਹਾਰਾਜਾ ਸੇਰ ਸਿੰਘ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ, ਲੱਖ ਚੁਰਾਮੀ ਫੰਦਾ ਕਟਾਏ, ਅੰਤੇਮ ਜੋਤੀ ਮੇਲ ਮਿਲਾਏ, ਮਾਨਸ ਜਨਮ ਨਾ ਆਏ ਹਾਰ। ਪਹਿਲੀ ਚੇਤ ਚੇਤਨ ਚਿਤ। ਗੁਰ ਸੰਗਤ ਮੇਲ ਮਿਲਾਏ, ਪੁਰਖ ਅਬਿਨਾਸ਼ੀ ਸਾਚਾ ਮਿਤ। ਸੋਹੋ ਸਥਦ ਤੇਲ ਚੜ੍ਹਾਏ, ਚੋਥੇ ਜੁਗ ਵੈਖ ਵਖਾਏ ਸਾਚੀ ਚਿਤ। ਜੋਤੀ ਜੋਤ ਸਰੂਪ ਹਰਿ, ਨਿਹਕਲੰਕ ਨਰਾਇਣ ਨਰ, ਜਨ ਭਗਤਾਂ ਦੇਵੇ ਇਕ ਵਰ, ਆਦਿ ਅੰਤ ਨਿਤ ਨਵਿਤ। ਨਿਤ ਨਵਿਤ ਚਾਲ ਨਿਰਾਲੀ। ਗੁਰਮੁਖ ਸਾਚੇ ਸੰਤ ਜਨਾਂ ਮਾਨਸ ਦੇਹੀ ਲਈ ਜਿਤ, ਮਿਲਿਆ ਨਰ ਹਰਿ ਸੱਚਾ ਪ੍ਰਿਵਾਲੀ। ਅਪੇ ਮਾਤਰ ਅਪੇ ਪਿਤੁ, ਦਿਵਸ ਰੈਣ ਮਪਰਾ ਬੈਣਾ, ਕਵਲ ਨੈਣਾ ਘਰ ਸਾਚੇ ਬਹਿਣ, ਕਰੇ ਸਦਾ ਰਖਵਾਰ ਸੱਚਾ ਮਾਲੀ। ਜੋਤੀ ਜੋਤ ਸਰੂਪ ਹਰਿ, ਗੁਰ ਸੰਗਤ ਸਾਚਾ ਸਾਕ ਸੱਜਣ ਸੈਣਾ ਭਾਈ ਭੈਣਾਂ ਖੇਲ੍ਹੇ ਬੰਦ ਕਵਾਜੀ ਸਤਾਰਾਂ ਹਾਜੀ ਦਰਸ ਦਿਖਾਏ ਤੀਜੇ ਨੈਣਾਂ, ਪਹਿਲੀ ਚੇਤ ਕਰ ਤਿਆਰੀ। ਮਹਾਰਾਜਾ ਸੇਰ ਸਿੰਘ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ, ਨਿਹਕਲੰਕ ਨਰਾਇਣ ਨਰ, ਸਤਿਜੁਗ ਸਾਚੇ ਤੇਰੀ ਮਾਤਰ ਉਪਜਾਏ ਗੁਰ ਸੰਗਤ ਸੰਗੀ ਫੁਲਵਾੜੀ। ਗੁਰ ਸੰਗਤ ਸਾਚਾ ਛੁੱਲ ਗਿਆ ਫੁਲ। ਪ੍ਰਭ ਅਪੇ ਚੁਕਾਏ ਅਗਲਾ ਪਿਛਲਾ ਮੂਲ, ਭਾਗ ਲਗਾਏ ਸਾਚੀ ਕੁਲ। ਏਕਾ ਓਟ ਰਖਾਏ ਕੰਤ ਕੰਤੁਹਲ, ਪੂਰੇ ਤੌਲ ਗਈ ਤੁਲ। ਸੋਹੋ ਸਥਦ ਪ੍ਰੰਧੂਝਾ ਰਿਹਾ ਝੂਲ, ਸਰ ਢੁਵਾਰਾ ਗਿਆ ਖੁੱਲ੍ਹ। ਸਰ ਸਿੰਘਾਸਣ ਹਰਿ ਬਿਰਸੇ ਨਾ ਕੋਈ ਪਵਾ ਨਾ ਕੋਈ ਚੂਲ, ਲੋਕਮਾਤ ਨਾ ਲਏ ਕੋਈ ਮੁੱਲ। ਜੋਤੀ ਜੋਤ ਸਰੂਪ ਹਰਿ, ਨਿਹਕਲੰਕ ਨਰਾਇਣ ਨਰ, ਮਹਾਰਾਜਾ ਸੇਰ ਸਿੰਘ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ, ਹਰਿ ਸੰਗਤ ਲੇਖਾ ਆਪ ਲਿਖਾਇਆ, ਭਰਮ ਭੁਲੇਖਾ ਚੂਰ ਕਰਾਇਆ, ਹਰਿਜਨ ਲੋਕਮਾਤ ਨਾ ਜਾਏ ਰੁਲ।

ਹਰਿ ਜੋਤੀ ਮੇਲ ੧੭ ਹਾੜ ੨੦੧੨ ਬਿਕੁਮੀ

ਸੋਹੰ ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਦੀ ਜੈ

ਹਰਿ ਪੁਰਖ ਅਰਜਿਮ ਅਗਮੜਾ, ਅਗਮੜੀ ਕਾਰ । ਹੱਡ ਮਾਸ

ਨਾਜੀ ਨਾ ਕੋਈ ਪਿੰਜਰ ਨਾ ਕੋਈ ਚਮੜਾ, ਜੋਤੀ ਨੂਰ ਇਕ ਅਗਵਾ |
 ਮਾਲ ਧਨ ਧਨ ਮਾਲ ਨਾ ਕੋਈ ਪੱਲੇ ਦਮੜਾ, ਸ਼ਬਦ ਵਸਤ ਇਕ ਅਪਰ
 ਅਪਰ | ਗੁਰਮੁਖਾਂ ਭਾਵੀ ਕਰੇ ਕਰਦੇ ਪਲੜਾ, ਸਿਰ ਰੱਖ ਹੱਥ ਸਮਤੱਥ
 ਕਰਤਾਰ | ਲੋਕਮਤ ਦਰ ਦਵਾਰੇ ਅੱਗੇ ਖਲੜਾ, ਬੀਸ ਇਕੀਸਾ ਹਰਿ
 ਜਗਦੀਸਾ ਚੌਵੀਆਂ ਅਵਤਾਰ | ਏਕਾ ਘਰ ਸਾਚਾ ਸਰ ਪ੍ਰਥ ਅਖਿਨਾਸੀ
 ਮਲੜਾ, ਨਿਹਰਲੰਕ ਨਰਾਇਣ ਨਰ ਚਿੱਟੇ ਆਸ ਸ਼ਬਦ ਪੇੜੇ ਹੋ ਅਸਵਾਰ |
 ਸ਼ਬਦ ਘੋੜਾ ਹਰਿ ਦਾਤਾਰ | ਚੁਪੀਆ ਜੋੜਾ ਜੋਤੀ ਨਿਰਕਾਰ | ਲੋਕਮਾਤ
 ਆਏ ਦੌੜਾ, ਵੇਖ ਵਖਾਏ ਮਿਠਾ ਕੌੜਾ, ਰਾਜ ਰਾਜਾਨ ਸਾਹ ਸੁਲਤਾਨ ਸਚ
 ਦਰਬਾਰ | ਪਵਣ ਸਵਾਫ਼ੀ ਘਨਕਪੁਰ ਵਾਸੀ ਸਾਰੇ ਸ਼ਾਸਕੀ ਮਹਾਰਾਜਾਹਾਜਾਸ ਸੇਰ ਸੰਖ ਦਿਸ਼ੇ ਤੁਭ ਭਗਵਾਨ
 ਸੇਰ ਸੰਖ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ੀ ਭਗਵਾਨ, ਨਰ ਹਰਿ ਸੱਚੀ ਸਰਕਾਰ | ਨਰ ਹਰਿ ਨਰਾਇਣ ਨਰ ਨਿਰਕਾਰਿਆ |
 ਭਗਤ ਭਗਵੰਤ ਸਾਧ ਸੰਤ ਆਦਿ ਅੰਤ ਜੁਗਾ ਜੁਗੰਡ ਬਣਾਏ ਬਣਤ ਵਿਚ ਸੰਸਾਰਿਆ | ਮਿਲੇ
 ਮੇਲ ਪ੍ਰਭ ਸਾਚੇ ਕੰਤ, ਦੇਵੇ ਦਰਸ ਅਗੰਸ ਅਪਾਰਿਆ | ਜੋਤੀ ਜੋਤ ਸਰੂਪ ਹਰਿ, ਗੁਰਮੁਖ ਹਰਿ
 ਸੰਤ ਸੁਹੇਲੇ ਇਕ ਅਕੇਲੇ ਸ਼ਬਦ ਡੋਰੀ ਨਾਲ ਬੰਧਾ ਰਿਹਾ | ਸ਼ਬਦ ਡੋਰੀ ਬੰਧ ਕਰਤਾਰ | ਲੋਕਮਾਤ
 ਕਰੇ ਚੌਰੀ, ਕਲਜੁਗ ਰੈਣ ਅੰਪੇਰ ਘੋਰੀ, ਗੁਰਮੁਖਾਂ ਕਰੇ ਖਬਰਦਾਰ | ਆਪ ਆਪਣੇ ਸੰਗ ਜਾਏ
 ਤੋਰੀ, ਸ਼ਬਦ ਚਾੜੇ ਸਾਚੀ ਘੋੜੀ, ਪੂਰਬ ਕਰਮ ਰਿਹਾ ਵਿਚਾਰ | ਜੋਤੀ ਜੋਤ ਸਰੂਪ ਹਰਿ, ਲੋਕਮਾਤ
 ਹਰਿ ਜੋਤ ਧਰ, ਗੁਰਮੁਖ ਸਾਚੇ ਸੰਤ ਜਨਾਂ, ਪਹਿਲੀ ਚੇਤ ਭਾਗ ਲਗਾਏ ਮੰਦਰ ਅੰਦਰ ਕਾਸਿਆ

ਨਿਹਕਲੰਕ ਨਰਾਇਣ ਨਰ

ਖੇਤ ਸੱਚਾ ਬੇੜਾ ਕਰ ਤਿਆਰ। ਮਹਾਰਾਜ ਸੇਰ ਸਿੰਘ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ, ਲੱਖ ਚੁਰਿਮੀ ਫੰਦ ਕਟਾਏ, ਅੰਤਮ ਜੋੜੀ ਮੇਲ ਮਿਲਾਏ, ਮਾਨਸ ਜਨਮ ਨਾ ਆਏ ਹਾਰ। ਪਹਿਲੀ ਚੇਤ ਚੇਤਨ ਚਿਤ। ਗੁਰ ਸੰਗਤ ਮੇਲ ਮਿਲਾਏ, ਪੁਰਖ ਅਬਿਨਾਸ਼ੀ ਸਾਚਾ ਮਿਤ। ਸੌਰੰ ਸ਼ਬਦ ਤੇਲ ਚੜ੍ਹਾਏ, ਚੌਥੇ ਚੁਗ ਵੇਖ ਵਧਾਏ ਸਾਚੀ ਚਿਤ। ਜੋੜੀ ਜੋਤ ਸਰੂਪ ਹਰਿ, ਨਿਹਰਕਲੰਕ ਨਰਾਇਣ ਨਰ, ਜਨ ਭਗਤਾਂ ਦੇਵੇ ਇਕ ਵਰ, ਆਇ ਅੰਤ ਨਿਤ ਨਵਿਤ। ਨਿਤ ਨਵਿਤ ਚਾਲ ਨਿਰਾਲੀ। ਗੁਰਮੁਖ ਸਾਚੇ ਸੰਤ ਜਨਾਂ ਮਾਨਸ ਦੇਰੀ ਲਈ ਜਿਤ, ਮਿਲਿਆ ਨਰ ਹਰਿ ਸੱਚਾ ਪ੍ਰਿਤਪਾਲੀ। ਅਪੇ ਮਾਤ ਅਪੇ ਪਿਤ, ਦਿਵਸ ਰੈਣ ਮਪਾਰਾ ਬੈਣਾ, ਕਵਲ ਨੈਣਾਂ ਘਰ ਸਾਚੇ ਬਹਿਣਾ, ਕਰੇ ਸਦਾ ਰਖਵਾਰ ਸੱਚਾ ਮਾਲੀ। ਜੋੜੀ ਜੋਤ ਸਰੂਪ ਹਰਿ, ਗੁਰ ਸੰਗਤ ਸਾਚਾ ਸਾਕ ਸੱਜਣ ਸੈਣਾ ਭਾਈ ਭੈਣਾਂ ਖੋਲ੍ਹੇ ਬੰਦ ਕਵਾਡੀ ਸਤਾਰਾਂ ਹਾੜੀ ਦਰਸ ਦਿਖਾਏ ਤੀਜੇ ਨੈਣਾਂ, ਪਹਿਲੀ ਚੇਤ ਕਰ ਤਿਆਰੀ। ਮਹਾਰਾਜ ਸੇਰ ਸਿੰਘ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ, ਨਿਹਰਕਲੰਕ ਨਰਾਇਣ ਨਰ, ਸਤਿਜੁਗ ਸਾਚੇ ਤੇਰੀ ਮਾਤ ਉਪਜਾਏ ਗੁਰ ਸੰਗਤ ਸੱਚੀ ਫੁਲਵਾਡੀ। ਗੁਰ ਸੰਗਤ ਸਾਚਾ ਛੁੱਲ ਗਿਆ ਫੁਲ। ਪ੍ਰਭ ਅਪੁ ਚੁਕਾਏ ਅਗਲਾ ਪਿਛਲਾ ਮੂਲ, ਭਾਗ ਲਗਾਏ ਸਾਚੀ ਕੁਲ। ਏਕਾ ਓਟ ਰਖਾਏ ਕੰਤ ਕੰਤੂਹਲ, ਪੂਰੇ ਤੋਲ ਗਈ ਤੁਲ। ਸੌਰੰ ਸ਼ਬਦ ਪ੍ਰਿੰਜ਼ਾ ਰਿਹਾ ਝੂਲ, ਸਚ ਦੁਵਾਰਾ ਗਿਆ ਬੁੱਲ। ਸਚ ਸਿੰਘਾਸਣ ਹਰਿ ਕਿਰਸੇ ਨਾ ਕੋਈ ਪਾਵਾ ਨਾ ਕੋਈ ਚੂਲ, ਲੋਕਮਾਤ ਨਾ ਲਾਏ ਕੋਈ ਮੁੱਲ। ਜੋੜੀ ਜੋਤ ਸਰੂਪ ਹਰਿ, ਨਿਹਰਕਲੰਕ ਨਰਾਇਣ ਨਰ, ਮਹਾਰਾਜ ਸੇਰ ਸਿੰਘ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ, ਹਰਿ ਸੰਗਤ ਲੋਖਾ ਆਪ ਲਿਖਾਇਆ, ਭਰਮ ਭੁਲੋਖਾ ਦੂਰ ਕਰਾਇਆ, ਹਰਿਜਨ ਲੋਕਮਾਤ ਨਾ ਜਾਏ ਰੁਲ।

ਹਰਿ ਜੋਤੀ ਮੇਲ ੧੭ ਹਾੜ ੨੦੧੨ ਬਿਕੂਮੀ